

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 291.

Anden Session.

77de Møde.

Tirsdagen den 29de Januar.

(Fortsat.)

Ordføreren (forts.): Jeg troer overhovedet, at man maa tage sig vel iagt for, for enkelte Individuers, for enkelte Medlemmers Skyld, at skade store, virkelig bestaaende Interesser, store, virkelig bestaaende Anstuelser; man skal sørge for, at hvert enkelt Medlem af det store borgerlige Samsund faaer fuld Afgang til alle borgerlige og politiske Rettigheder, trods hans religiøse Overbeviisning, trods hans Troesbeffendelse, men man skal slet ikke gaae hen og omdanne Samsundsordenen for en halv Snees Menneskers Larys Skyld, man skal slet ikke gaae hen og træffe Bestemmelser, der ramme det hele store Samsund for nogle faa Enkeltes Skyld (Hør!). Det er blevet bemærket, at, naar man vilde tiltræde Udvalgets Forslag, saa vilde man indføre forskjellige Egteffaber. Jeg vil nu først bemærke, at, dersom man tiltræder det Forslag, som er stillet af Minoriteten, saa faae vi paa den Maade ogsaa forskjellige Egteffaber. Den ærede Forslagsstiller har jo bebudet et Endringsforslag, der skulde gaae langt videre end hans tidligere Forslag; thi Meningens Storm har havt den Indflydelse paa den ærede Forslagsstiller, at han sætter flere Seil til; naar man ellers seiler, og der reiser sig en Storm, saa pleier man at rebe Seilene, men den ærede Forslagsstiller sætter flere Seil til, jo stærkere det stormer; men derfor troer jeg heller ikke, at hans Seilads vil lykkes ham. Det er nu overhovedet en stor Misforstaaelse, naar man har anført, at der skulde blive forskellige Egteffaber, thi man maa vel skjelne imellem selve Egteffabet og Egteffabets Indstiftelse; der kan blive forskellige Maader at stifte Egteffabet paa, men derfor bliver Egteffabet det

samme. Kan man paavise nogen borgerlig Ret, hvorved Egteffabet, stiftet paa den ene Maade, skulde være afvigende fra det, der var stiftet paa den anden, er der nogetsomhelst Spørgsmaal i borgerlig Henseende, hvor det Egteffab, der var stiftet paa den borgerlige Maade, skulde være afvigende fra det andet? og naar der ikke er det, saa maa man indrømme, at disse Egteffaber i borgerlig Henseende ere aldeles de samme. At de indstiftes paa en forskjellig Maade, gjør jo dog her aldeles Intet til Sagen; det var det samme, som om man vilde sige, at et Sted ikke var det samme, fordi man kom til det ad forskjellige Veie, det var det samme, som om man vilde sige, at Kjøbenhavn skulde være en anden By, naar man gik ind i den ad Vesterport, end naar man gik ind i den ad Østerport — jeg kan slet ikke forstaae, hvorledes den Grund kan anføres herimod. Man har dernæst anført, at det skulde stride mod Grundloven; det gjør mig meget ondt, naar jeg saa ofte hører det anføres, at Noget strider mod Grundloven. Jeg troer, at det er store og vægtige Klager, der reises mod et Forslag, naar man siger, at det strider mod Grundloven, og man vogte sig for, ikke allfor meget i Utide at komme med disse Anker og Klager, thi, naar der saa kommer Noget, der i Virkeligheden strider imod Grundloven, saa kan det være, at man er saa vant til at høre det Raab, at det strider imod Grundloven, at man saa ikke lægger nogen Vægt derpaa. Jeg fatter ikke, hvorledes man kan see Noget heri, som strider mod Grundloven; det skulde da være, at Grundloven krænedes derved, at Medlemmerne af Folketirken og af de Troessamsund, som have Præster, der ere berettigede til at foretage Vielser, ikke faae Afgang til at indgaae borgerligt Egteffab og derved stilles i et